

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 401/2014
15.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Соње Павловић, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.К., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К бр.844/12 од 30.09.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.44/14 од 13.03.2014. године, у седници већа одржаној 15.05.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К бр.844/12 од 30.09.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.44/14 од 13.03.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници К бр.844/12 од 30.09.2013. године окр. Д.К. оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 бр.44/14 од 13.03.2014. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. С.М. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 438. став 2. тачка 1. и члана 16. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао

седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП у односу на првостепену пресуду, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је првостепена пресуда заснована искључиво на записнику о идентификацији обуће на основу трага пронађеног на лицу места МУП – Дирекција полиције – Одељење криминалистичке полиције ПУ у Шапцу број ЕК 234-3-19/12 од 24.07.2012. године. Наведени записник се не може користити као доказ у кривичном поступку јер се ради о доказној радњи која по својој природи представља вештачење, а која у конкретном случају није изведена у складу са одредбама Законика о кривичном поступку које уређују вештачење као доказну радњу. Стога, према захтеву, предметно вештачење представља недозвољен доказ на коме се, сходно одредби члана 16. став 1. ЗКП, не може заснивати судска одлука, те како је првостепена пресуда, заснована искључиво на таквом, недозвољеном доказу, том пресудом (као и другостепеном пресудом којом је првостепена пресуда потврђена) учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао да се неосновано захтевом за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, односно члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП важећег у време доношења првостепене пресуде ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10) (у даљем тексту раније важећег ЗКП).

Пре свега, чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом није засновано искључиво на записнику о идентификацији обуће на основу трага пронађеног на лицу места, већ и на основу осталих изведених доказа наведених на страни 3 у последњем ставу и страни 4 у првом ставу образложења првостепене пресуде.

Идентификација обуће на основу трага пронађеног на лицу места обављена од стране криминалистичких техничара Полицијске управе у Шапцу није доказна радња вештачења у смислу одредаба члана 113. и 114. раније важећег ЗКП, па се законитост ове радње и не може оцењивати према наведеним одредбама.

Трагови газеће површине обуће пронађени и фиксирани на лицу места и патике марке ... одузете уз потврду о привремено одузетим предметима прослеђени су криминалистичкој техници ПУ Шабац, на основу захтева за прикупљање потребних обавештења Основног јавног тужиоца у Лозници Кт бр.473/12 од 29.05.2012. године.

Као процесна радња, упоређивање трагова газеће површине са обућом односно идентификација обуће на основу трага пронађеног на лицу места није забрањена ни искључена ни једном одредбом раније важећег ЗКП, а изван тога, суд није везан ни ограничен посебним формалним доказним правилима (члан 18. раније важећег ЗКП).

Стога се ова радња у конкретном случају, сама по себи, не може сматрати недозвољеном по закону, а тиме ни законитост доказа – записника о идентификацији обуће на основу трага пронађеног на лицу места, на коме се, између осталих доказа, заснивају правноснажне пресуде, није доведена у питање наводима захтева за заштиту законитости о прихватању од стране суда доказа прибављеног на описани начин.

Друго је питање оцене суда о веродостојности поменутог доказа, која не може бити законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па су ирелевантни наводи захтева браниоца окр. Д.К. у којима износи сопствену процену способности и стручности криминалистичких техничара и начелника Одељења криминалистичке полиције, Одсека крим.технике ПУ у Шапцу.

Стога Врховни касациони суд наводе захтева за заштиту законитости о учињеној повреди закона из члана 368. став 1. тачка 10. раније важећег ЗКП, оцењује неоснованим.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.**